

“Thói quen thể hiện những quan điểm thiếu chặt chẽ là một trong những thói quen hủy hoại con người hữu hiệu nhất.”

H: Còn những bất lợi nào khi tự do thể hiện quan điểm của mình nữa không?

Đ: Những người nói quá nhiều sẽ cho cả thế giới biết về mục tiêu và kế hoạch của mình - điều này sẽ khiến người khác có cơ hội lợi dụng ý tưởng của anh ta.

Những người khôn ngoan giữ kế hoạch cho riêng mình và kiềm chế không thể hiện những quan điểm không mời mà đến. Điều đó sẽ ngăn cản những người khác chiếm đoạt ý tưởng của họ và người khác cũng sẽ khó lòng quấy rầy kế hoạch của họ được.

H: Tại sao có rất nhiều người lại sa đà vào việc thể hiện những quan điểm không mời mà đến?

Đ: Thói quen đó là một cách thể hiện sự ích kỷ và lòng tự phụ của con người. Con người bẩm sinh đã có ham muốn thể hiện bản thân. Động cơ ẩn sau thói quen đó chính là để thu hút sự chú ý của người khác và gây ấn tượng tốt đẹp với họ. Trên thực tế, nó thường có tác dụng ngược. Khi nhà diễn thuyết không mời mà đến thu hút được sự chú ý của người khác thì đó thường là những ấn tượng chẳng mấy dễ chịu.

H: Đúng thế, thói quen đó còn có những bất lợi nào khác nữa?

Đ: Những người chỉ chăm chăm nói hiêm khi có cơ hội học hỏi bằng cách lắng nghe người khác.

H: Nhưng không phải một nhà diễn thuyết có sức hút thường có cơ hội thu hút sự chú ý của người khác nhờ sức mạnh khả năng hùng biện của mình đó sao?

Đ: Đúng vậy, một nhà hùng biện lôi cuốn có một tài sản vô cùng giá trị trong khả năng gây ấn tượng với mọi người bởi tài diễn thuyết của mình, nhưng anh ta không thể tận dụng tối đa tài sản ấy nếu anh ta diễn thuyết trước những người không mong muốn điều đó.

Không một phẩm chất riêng biệt nào lại hữu ích với nhân cách của một con